

1920-10-19

AFSENDER

Hans Bendix

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
Akademirådet
Det Kongelige Danske Kunstakademi
Jean Gauguin
Ernst Goldschmidt
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/I/2 - B

DOKUMENTINDHOLD

Hans Bendix har deltaget i et offentligt møde på Kunstakademiet omhandlende de nye professorater. Willumsens afslag til Akademirådet blev læst op, og Ernst Goldschmidt kritiserede efterfølgende Willumsen. Bendix følte sig herefter nødsaget til at tage Willumsen i forsvar.

TRANSSKRIFTION

L.B.

København

20¹, Upsalagade.

19 Oktober 1920 Kl. 12 Aften (efter Mødet)

Kære Mester,

Kunstakademiets Elever havde i Aften indbudt til offentligt Møde. Jeg begik den Dumhed – af Nysgerrighed – at gaa derhen.

Man diskuterede vagt frem og tilbage om Akademiets Lærere og forstod man intet andet deraf, gik det i hvert Fald op for Folk hvor fjernt det ligger Ungdommen at staa alene; den maa aabenbart have Akademiets Stempel men helst med den af Eleverne udpegede Professorer.

Deres Afslag til Akademiraadet, blev læst op men fremkaldte egentlig ingen Sympathie; Jeg tror det kun var Jean Gauguin og een til som ivrigt klappede. Resten af Forsamlingen synes svært Angst for den Tanke, at Eleverne skulde blive sat paa

Gaden.

Kritikeren Ernst Goldschmidt rejste sig og sagde bl.a. "at Willumsen har ingen Evner til at undervise og han interesserede sig ikke for de unge Kunstnere"; desuden at det vilde have været hensigtsmæssigt at Willumsen havde givet en Ide om hvordan man skal uddanne unge Kunstnere^(x), hvis han havde nogen. ^(x) Jeg garanterer ikke for Ordlyden men Meningen var denne.

Jeg, der i det mindste til en vis Grad kender Deres Synspunkter og som selv føler mig saa uendeligt beriget ved at have været sammen med Dem i Udlandet kunde desværre ikke holde mig tilbage; Jeg maatte give et Slags Udbrud fra mig og gik op paa Talerstolen og sagde noget lignende som: "Jeg har sidste Vinter været sammen med W. i Nizza og tillader mig at sige at W har et Standpunkt og Mening hvordan man skal uddanne Kunstnere. Jeg har ikke W's Sanktion og kan saaledes ikke udtale mig derom. Men W. vil rimeligvis selv gøre Rede derfor i en Bog som udkommer med hans egne Commentarer."

Man tilraabte mig at man havde Brug for Deres Mening nu men jeg gentog kun at jeg ikke havde Deres Tilladelse. Saa forekom det mig, at

man lo en Smule haanligt. Og egentlig var min Optræden overflødig men som sagt jeg kunde ikke holde mig tilbage efter Goldschmidts Tale. Det havde sikkert været klogere for mig at holde Mund – som alle kloge Mænd gør. Nu har jeg udæsket Eleverne – Danmarks Kunstnere, mine Samtidige – som ikke kan fordrage den Tanke ikke at have en Skole at gaa paa.

Jeg har skrevet til Dem den 11 ds. og bedt Dem offentligt udtale Dem. Gid De vilde gøre det eller i et Brev tillade mig at lade Folk forstaa at De ikke alene river ned, men ogsaa har noget at bygge op – noget at give i Stedet. Mødet gjorde mig endnu fjendtligere stemt mod den danske Kunst-politiske Andegaard end jeg før har følt det. Alt er graat i graat i Danmark og jeg glæder mig til det Øjeblik jeg atter faar Lov at trykke Deres store Haand – i Udlandet.

Hils Fru Mesterinden og Børnene.

Deres altid hengivne

Hans Bendix.

P.S. Deres Afslag samt Referater af Mødet vedlægger jeg.

(20 Oktober Morgen)

L. B.

København

20te, Upsalagade.

19 Oktober 1920 Kl. 12 Aften
(Efter Mødet)

Kære Mester,

Kunstakademiets Elever havde
i Aften indbudt til offentligt Møde. Jeg
begjæde den Samhed - af Nysgjerrighed - at gaa
derhen.

Man diskuterede meget frem og tilbage om
Akademiets Lære og fortold man indet andet
deraf, gik det i hvert Fald op for Folk
hvor fjendt ^{det} ~~den~~ ~~Tanke~~ ligger Uoplysningen
at staa alene; den maa raabenbart have
Akademiets Stempel bare men helst med
den af Eleverne adspurgte & Professorer.

Deres Afsejls til Akademirådet, blev læst
op men fremkaldte egentlig ingen Sympathie;
Jeg tror det kun & var Jean Gangen og
een til som ivrigt klappede. Røsten af
Forsamlingen synes aarsag angit for den
Tanke, at Eleverne skulde blive sat paa

Gaden.

Kritikeren Ernst Goldschmidt rejste sig og
sagde bl. a. "at Willumsen ^{interesserede sig ikke} har ingen
Efter sig at undervise og han ~~selv~~ ^{ikke} ~~skulle~~
af ^{for} de unge Kunstnere; desuden at det vilde
have været hensigtsmæssigt at Willumsen havde
givet en Ide om hvordan man skal
uddanne unge Kunstnere, ^(x) hvis han havde
nogen.

Jeg, der i det mindste til en vis Grad
kender dens Synspunkter i ~~Sagen~~ ^{Uendeligt} og som
selv fuler mig ~~med~~ ^{med} saa ~~henrykt~~ ved at
have været sammen med Dem i Hollandet
kunne desværre ikke holde mig tilbage;
jeg maatte give et Slags Kolbrud fra mig
og gik op til Talerstolen og sagde noget
hørende som: "Jeg har iidske Øinder været
sammen med W. i Osaka og lilladen mig

(x) Jeg garanterer ikke for Ordlyden men Meningen
er den.

at sige at W har et Standpunkt
og Mening hvordan man skal addresse
Kunstnere. Jg har ikke W's Standpunkt
bit at addresse og kan endog ikke
addresse mig derom. Men J. W. vil ~~at~~
~~gaa~~ temmeligvis selv give Rede derfor i en
Bog som udkommer med hans ^{egne} Kommentarer.
Man tilraade mig at have Bog for dens
Mening ~~me~~ men jg genbruger dem at jg ikke
har den Tilladelse. Saa forekom det
mig at man to en Samle haandbog. Og egallig
var det min Optreden vel overflodig men
som part jg kunde ikke holde mig tilbage
og ~~den~~ Goldschmidts Tale.

Det havde sikkert været kloget for mig at
holde Mund - som alle betog Mund gik. Nu
har jg udsædsket Løven - Danmarks Kunstnere,
mine Samtidige som ikke kan fordrage den
Tanke ikke at have en Skole at gaa paa.

Jg har skrevet til Dem den 11 de. og bedt
Dem offentlig addresse Dem. Jg De vilde
gik det og skrive eller i et Brev tildele
mig at lade Folk forstå at De ikke
stene rive ned, men ogsaa har noget at
bygge op - noget at give i Skolet.

Da Mødet gjorde mig endnu fjendtlige
stent mod den danske Kunst-politische
Andegaard ~~hvor~~ end jg for har følt
det. Alth er graat i graat i Danmark og
jg gleder mig til det Øjeblik jg ~~kan~~
attn faar lov at hugke den store
Haand - i Hølandet.

Hils De Fem Mestendums og Bismarck.

Dens altid hængene,

Hans Bendix.

P.S. Dens Høje samt Referat af Mødet vedlægges jg.
(20 Oktober Morgen)